

nich připojeným přihlížel, kdežto měl rozhodnouti na základě téhož stavu jako prvý soudce, to jest na základě stavu knihovního a předpisu zákona. Poněvadž v rozhodnutí nejvyššího správního soudu, o které posavadní vlastník materielní neplatnost knihovní poznámky zamýšleného převzetí opíral, nebyly sporné nemovitosti nijak individuálně (parcelními čísly) poznačeny, nucen byl ovšem rekursní soud teprv šetření o tom zavést, což učinil tím, že o tom slyšel revidenta K-a jako svědka a pak přijal za prokázáno, že se rozhodnutí to vztahovalo na všechny sporné nemovitosti vyjma vložku č. 145. Sluší co nejdůrazněji varovati před takovýmto praktikováním knihovního zákona, t. j. rozhodováním o knihovních žádostech na základě výpovědí svědeckých, což je zjevné porušení §u 94 zejména č. 3 a 4 knih. zák. Bylo věcí posavadního vlastníka, by myslel-li, že rozhodnutím nejvyššího správního soudu poznámka zamýšleného převzetí pozbyla účinnosti, byl žádal o její knihovní výmaz na základě rozhodnutí toho a tak přivodil knihovní stav, jenž by byl býval překážkou povolení vlastnického vkladu pro stát. To patrně také dobře vyciťuje, hledě tomuto důvodu již ve své stížnosti na rekursní soud předejítí vývodem, že prý nemůže Státní pozemkový úřad nutiti, by dal poznámku zamýšleného převzetí vymazati, oproti čemuž jest odvětiti, že, nemohl-li Státní pozemkový úřad k tomu nutiti, měl se o to starati sám, neboť, bylo-li dle jeho vývodů rozhodnutí nejvyššího správního soudu příčinou, že zamýšlené převzetí pozbylo své materielní platnosti, bylo v jeho rukách zavést příslušnou akci, ježto rozhodnutí to měl, sám je ku spisům příloživ. Co se týče parcely č. 10 ve vložce č. 6 obce L., tedy sice podle lustra byla by poznámka zamýšleného převzetí při ní vymazána, avšak stížnost vlastníková tento důvod neuplatňovala, nýbrž jen důvody všeobecné, o něž opírala se ohledně všech sporných parcel, i není tedy příčiny, by soud k tomuto neuplatněnému důvodu přihlížel a ve výroku výjimku ohledně této parcely činil. Také další důvod vlastníka proti povolení vkladu pro stát, že totiž předpokladem vkladu toho jest, aby všichni oprávnění byli dle §§ 47—52 a 60 — 70 náhr. zák. uspokojeni, nemá v §u 26 náhr. zák. žádné opory a marně se stížnost vlastníková odvolávala na spis Veith zák. o poz. ref. díl II. str. 183, kde se to sice tak doslova praví, ale beze všeho důvodu neb i jen pokusu oň, takže náhled ten poznačiti dlužno za číře libovolný, neboť ani pečlivá úvaha nevede k nějakým oprávněným pochybnostem. Všichni oprávnění totiž jsou odkázáni na cenu přejímací (náhradu), za kterou jest stát vždy dostatečnou zárukou, takže není překážky, by se vlastnictví pro něj nevložilo, třeba že přejímací cenu ještě nesložil. a rozvrh přejímací ceny lze vždy bezpečně provést i po vkladu vlastnického práva státu a výmazu dluhů a závad, neboť není to nic zvláštního. že se rozvrh provádí na základě knihovního stavu staršího, mnohdy třeba již leta vymazaného.

Čís. 6699.

Útraty sporu o spravení záznamu zástavního práva jest přikázati z nejvyššího podání v pořadí jistiny mimo rámec jistoty.

(Rozh. ze dne 18. ledna 1927, R I 14/27.)

S o u d p r v é s t o l i c e přikázal knihovnímu věřiteli z nejvyššího podání útraty sporu o spravení záznamu zástavního práva na vydražené nemovitosti v rámci jistoty za vedlejší závazky. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil.

N e j v y š š í s o u d přikázal útraty sporu o spravení záznamu v pořadí jistiny mimo rámec jistoty.

D ů v o d y:

Dovolací rekurent stěžuje si na to, že mu byly útraty sporu o spravení záznamu zástavního práva pro jeho pohledávku přikázány z nejvyššího podání jako ostatní jím účtované vedlejší náklady toliko v rámci jistoty pro vedlejší závazky při jeho pohledávce zřízené a nikoliv mimo tuto jistotu. Dovolacímu rekursu nelze upřítí oprávnění. Jistota pro vedlejší závazky vložená vedle jistiny nevztahuje se na ony náklady, které požívají již podle zákona stejného pořadí s kapitálem. Podle §u 216 druhý odstavec ex. ř. přísluší s jistinou stejné pořadí útratám sporu vzniklým uplatňováním nároku. Spravení záznamu slouží k zachování zástavního práva a je nutno, má-li býti při rozvrhu k zaznamenané pohledávce přihlíženo (§ 453 obč. zák., §§ 35—51 knih. zák. a § 228 ex. ř.) a jsou proto útraty spravení záznamu útratami vzniklými při uplatňování pohledávky. Dle uvedeného bylo je tedy přikázati z nejvyššího podání v pořadí jistiny mimo rámec jistoty.

Čís. 6700.

Pozemková reforma.

K patronátním břemenům nebylo přihlíženo již při sdělávání tabulek nařízení ze dne 21. ledna 1921, čís. 53 sb. z. a n.

Při přejímání zabraného majetku a rozvrhu přejímací ceny dlužno vyřešiti i otázku patronátních břemen, pak-li se účastníci o nich dobrovolně nedohodli.

Pokud přichází ohledně patronátních břemen v úvahu příslušnost soudů a správních úřadů.

O povinnosti hraditi náklady odhadu patronátních břemen nelze rozhodovati, dokud náklady ty skutečně nevzešly.

(Rozh. ze dne 18. ledna 1927, R I 26/27.).

V usnesení, jímž v řízení o rozvrhu přejímací ceny za zabrané nemovitosti uložil prvý soud Státnímu pozemkovému úřadu, by předložil veškerá data potřebná ku propočítání uhražovací kvoty a uložil náhradu útrat odhadu patronátních břemen Státnímu pozemkovému úřadu, vyslovil p r v ý s o u d, že v řízení o rozvrhu přejímací ceny za nemovitosti převzaté Státním pozemkovým úřadem jest vyšetřiti hodnotu patronátních břemen dle cen z let 1913—1915, kapitalisovati ji, kvotu na převzaté nemovitosti z kapitálu vypadající z rozvrhové podstaty vyhraditi